

¹وَعَرَفَ آدَمُ حَوَّاءَ امْرَأَتَهُ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ قَايِينَ. وَقَالَتْ،
 افْتَنَيْتُ رَجُلًا مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ. ²ثُمَّ عَادَتْ فَوَلَدَتْ أَخَاهُ
 هَابِيلَ. وَكَانَ هَابِيلُ رَاعِيًا لِلْغَنَمِ، وَكَانَ قَايِينُ عَامِلًا فِي
 الْأَرْضِ. ³وَحَدَثَ مِنْ بَعْدِ أَيَّامٍ أَنَّ قَايِينَ قَدَّمَ مِنْ أَنْمَارِ
 الْأَرْضِ قُزْبَانًا لِلرَّبِّ، ⁴وَقَدَّمَ هَابِيلُ أَيْضًا مِنْ أَبْكَارِ عَمَلِهِ
 وَمِنْ سِمَانِهَا. فَتَطَرَّ الرَّبُّ إِلَى هَابِيلَ وَقُزْبَانِهِ، ⁵وَلَكِنِ
 إِلَى قَايِينَ وَقُزْبَانِهِ لَمْ يَنْظُرْ. فَاعْتَاطَ قَايِينُ جِدًّا وَسَقَطَ
 وَجْهَهُ. ⁶فَقَالَ الرَّبُّ لِقَايِينَ، لِمَاذَا اعْتَطَيْتَ وَلِمَاذَا سَقَطَ
 وَجْهُكَ؟ ⁷إِنْ أَحْسَنْتَ أَقْلًا رَفِعُ. وَإِنْ لَمْ تُحْسِنْ فَعِنْدَ الْبَابِ
 حَاطِيَةٌ رَابِضَةٌ، وَإِلَيْكَ اسْتِيافُهَا وَأَنْتَ تَسْبُودُ عَلَيْهَا. ⁸وَكَلَّمَ
 قَايِينَ هَابِيلَ أَخَاهُ. وَحَدَثَ إِذْ كَانَا فِي الْحَقْلِ أَنَّ قَايِينَ
 قَامَ عَلَى هَابِيلَ أَخِيهِ وَقَتَلَهُ. ⁹فَقَالَ الرَّبُّ لِقَايِينَ، أَيْنَ
 هَابِيلُ أُخُوكَ. فَقَالَ، لَا أَعْلَمُ. أَحَارِسُ أَنَا لِأَخِي. ¹⁰فَقَالَ،
 مَاذَا فَعَلْتَ. صَوْتُ دَمٍ أَخِيكَ صَارِحٌ إِلَيَّ مِنَ
 الْأَرْضِ. ¹¹فَالآنَ مَلْعُونٌ أَنْتَ مِنَ الْأَرْضِ الَّتِي فَتَحْتَ قَاها
 لِتُعْبِلَ دَمَ أَخِيكَ مِنْ يَدِكَ. ¹²مَتَى عَمِلْتَ الْأَرْضَ لَا تُعْوِدُ
 تُعْطِيكَ قُوَّتَهَا. تَائِهًا وَهَارِبًا تَكُونُ فِي الْأَرْضِ. ¹³فَقَالَ
 قَايِينُ لِلرَّبِّ، دَنِي أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُحْتَمَلَ. ¹⁴إِنَّكَ قَدْ
 طَرَدْتَنِي الْيَوْمَ عَنْ وَجْهِ الْأَرْضِ، وَمِنْ وَجْهِكَ أَحْتَفِي
 وَأَكُونُ تَائِهًا وَهَارِبًا فِي الْأَرْضِ، فَيَكُونُ كُلُّ مَنْ وَجَدَنِي
 يَقْتُلُنِي. ¹⁵فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ، لِدَلِّكَ كُلُّ مَنْ قَتَلَ قَايِينَ
 فَسَبْعَةٌ أَضْعَافٍ يُنْقَمُ مِنْهُ. وَجَعَلَ الرَّبُّ لِقَايِينَ عَلَامَةً
 لِكَيْ لَا يَقْتُلَهُ كُلُّ مَنْ وَجَدَهُ. ¹⁶فَحَرَخَ قَايِينُ مِنْ لَدُنِ
 الرَّبِّ، وَسَكَنَ فِي أَرْضِ نُودٍ شَرْقِيٍّ عَدَنَ. ¹⁷وَعَرَفَ
 قَايِينُ امْرَأَتَهُ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ حَنُوكَ. وَكَانَ بَيْنِي مَدْيَنَةُ،
 فَدَعَا اسْمَ الْمَدْيَنَةِ كَاسْمِ ابْنِهِ حَنُوكَ. ¹⁸وَوَلِدَ لِحَنُوكَ
 عِيرَادُ. وَعِيرَادُ وَلِدَ مَحُوبَائِيلَ. وَمَحُوبَائِيلُ وَلِدَ مَثُوسَائِيلَ.
 وَمَثُوسَائِيلُ وَلِدَ لَامَكَ. ¹⁹وَاتَّخَذَ لَامَكَ لِنَفْسِهِ امْرَأَتَيْنِ،
 اسْمُ الْوَأَجِدَةِ عَادَةُ وَاسْمُ الْأُخْرَى صِلَةُ. ²⁰فَوَلَدَتْ عَادَةُ
 يَابَالَ الَّذِي كَانَ أَبًا لِسَاكِينِي الْخِيَامِ وَرُوعَاةِ
 الْمَوَاشِي. ²¹وَاسْمُ أَخِيهِ يُوْبَالُ الَّذِي كَانَ أَبًا لِكُلِّ صَارِبٍ
 بِالْفُؤُودِ وَالْمِزْمَارِ. ²²وَصِلَةُ أَيْضًا وَلَدَتْ ثُوبَالَ قَايِينَ
 الصَّارِبِ كُلِّ آلَةٍ مِنْ نُجَاسٍ وَحَدِيدٍ. وَأُحْتُ ثُوبَالَ قَايِينَ
 تَعْمَةُ. ²³وَقَالَ لَامَكَ لِامْرَأَتَيْهِ عَادَةَ وَصِلَةَ، اسْمَعَا قَوْلِي يَا
 امْرَأَتَيَّ لَأَمَكِ، وَأَصْغِيَا لِكَلَامِي. قَائِي قَتَلْتُ رَجُلًا
 لِحُزْجِي، وَفَتَنَيْتُ لِسَدْحِي. ²⁴إِنَّهُ يُنْقَمُ لِقَايِينَ سَبْعَةَ
 أَضْعَافٍ، وَأَمَّا لِلَامَكَ فَسَبْعَةٌ وَسَبْعِينَ. ²⁵وَعَرَفَ آدَمُ
 امْرَأَتَهُ أَيْضًا، فَوَلَدَتْ ابْنًا وَدَعَتْ اسْمَهُ شِيثًا، قَائِلَةً، لِأَنَّ

¹Und Adam erkannte sein Weib Eva, und sie ward schwanger und gebar den Kain und sprach: Ich habe einen Mann gewonnen mit dem HERRN. ²Und sie fuhr fort und gebar Abel, seinen Bruder. Und Abel ward ein Schäfer; Kain aber ward ein Ackermann. ³Es begab sich nach etlicher Zeit, daß Kain dem HERRN Opfer brachte von den Früchten des Feldes; ⁴und Abel brachte auch von den Erstlingen seiner Herde und von ihrem Fett. Und der HERR sah gnädig an Abel und sein Opfer; aber Kain und sein Opfer sah er nicht gnädig an. Da ergrimmte Kain sehr, und seine Gebärde verstellte sich. ⁶Da sprach der HERR zu Kain: Warum ergrimmt du? und warum verstellt sich deine Gebärde? Ist's nicht also? Wenn du fromm bist, so bist du angenehm; bist du aber nicht fromm, so ruht die Sünde vor der Tür, und nach dir hat sie Verlangen; du aber herrsche über sie. ⁸Da redete Kain mit seinem Bruder Abel. Und es begab sich, da sie auf dem Felde waren, erhob sich Kain wider seinen Bruder Abel und schlug ihn tot. ⁹Da sprach der HERR zu Kain: Wo ist dein Bruder Abel? Er sprach: Ich weiß nicht; soll ich meines Bruders Hüter sein? ¹⁰Er aber sprach: Was hast du getan? Die Stimme des Bluts deines Bruders schreit zu mir von der Erde. ¹¹Und nun verflucht seist du auf der Erde, die ihr Maul hat aufgetan und deines Bruders Blut von deinen Händen empfangen. ¹²Wenn du den Acker bauen wirst, soll er dir hinfort sein Vermögen nicht geben. Unstet und flüchtig sollst du sein auf Erden. ¹³Kain aber sprach zu dem HERRN: Meine Sünde ist größer, denn daß sie mir vergeben

اللَّهُ قَدْ وَصَّعَ لِي تَسْلًا آخَرَ عَوَضًا عَنْ هَابِيلَ. لِأَنَّ قَائِمِينَ
كَانَ قَدْ قَتَلَهُ. ²⁶وَلِئَلَّا يَكُونَ أَيْضًا وَلَدًا ابْنُ فَدَعَا اسْمَهُ نُوشَ.
جَبْتِيذِ ابْنِي أَنْ بُدِعَى بِاسْمِ الرَّبِّ.

werden möge.¹⁴ Siehe, du treibst mich heute aus dem Lande, und ich muß mich vor deinem Angesicht verbergen und muß unstet und flüchtig sein auf Erden. So wird mir's gehen, daß mich totschlage, wer mich findet.¹⁵ Aber der HERR sprach zu ihm: Nein; sondern wer Kain totschlägt, das soll siebenfältig gerächt werden. Und der HERR machte ein Zeichen an Kain, daß ihn niemand erschlüge, wer ihn fände.¹⁶ Also ging Kain von dem Angesicht des HERRN und wohnte im Lande Nod, jenseit Eden, gegen Morgen.¹⁷ Und Kain erkannte sein Weib, die ward schwanger und gebar den Henoch. Und er baute eine Stadt, die nannte er nach seines Sohnes Namen Henoch.¹⁸ Henoch aber zeugte Irad, Irad zeugte Mahujael, Mahujael zeugte Methusael, Methusael zeugte Lamech.¹⁹ Lamech aber nahm zwei Weiber; eine hieß Ada, die andere Zilla.²⁰ Und Ada gebar Jabal; von dem sind hergekommen, die in Hütten wohnten und Vieh zogen.²¹ Und sein Bruder hieß Jubal; von dem sind hergekommen die Geiger und Pfeifer.²² Die Zilla aber gebar auch, nämlich den Thubalkain, den Meister in allerlei Erz- und Eisenwerk. Und die Schwester des Thubalkain war Naema.²³ Und Lamech sprach zu seinen Weibern Ada und Zilla: Ihr Weiber Lamechs, hört meine Rede und merkt, was ich sage: Ich habe einen Mann erschlagen für meine Wunde und einen Jüngling für meine Beule;²⁴ Kain soll siebenmal gerächt werden, aber Lamech siebenundsiebzigmal.²⁵ Adam erkannte abermals sein Weib, und sie gebar einen Sohn, den hieß sie Seth; denn Gott hat

Genesis 4

mir, sprach sie, einen andern Samen gesetzt für Abel, den Kain erwürgt hat.²⁶ Und Seth zeugte auch einen Sohn und hieß ihn Enos. Zu der Zeit fing man an, zu predigen von des HERRN Namen.